

505.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 listopada 1935 r.

o podatku od lokali.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawa-

nia dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Podatkowi od lokali podlegają wszelkiego rodzaju lokale na obszarze gmin miejskich, z wyjątkiem lokali, wymienionych w art. 2.

Art. 2. Podatkowi od lokali nie podlegają:

- 1) kościoły, świątynie i lokale, przeznaczone wyłącznie na stałe domy modlitwy, należące do uznanych w Państwie wyznań religijnych;
- 2) lokale, zajmowane przez: urzędy państwowe lub samorządowe, instytucje naukowe, wyznaniowe, oświatowe i dobroczynne oraz szpitale, z wyjątkiem części tych lokali, odnajmowanych lub oddawanych bezpłatnie do użytkowania osobom trzecim;
- 3) lokale lub ich części, zajęte przez zakłady przemysłowe (Cz. II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym);
- 4) lokale w budowlach, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173), przez lat 10 od dnia chociażby tylko częściowego użytkowania tych budowli, jeżeli użytkowanie nastąpiło przed dniem 1 stycznia 1929 r., a przez lat 15, jeżeli użytkowanie nastąpiło po dniu 1 stycznia 1929 r.; przepis niniejszy nie odnosi się do lokali w gminach miejskich, zaliczonych do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 331) i z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976);
- 5) lokale:
 - a) zajęte przez uwierzytelnionych szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych oraz misyj zagranicznych tudzież funkcjonariuszów, należących do uznanego personelu eksterytorjalnego wyżej wspomnianych przedstawicielstw i misyj,
 - b) zajęte przez szefów oraz funkcjonariuszów przedstawicielstw konsularnych państw obcych, będących obywatelami państwa wysyłającego, oraz
 - c) służące na potrzeby wymienionych przedstawicielstw, konsulatów i misyj; zwolnienia te będą przyznawane pod warunkiem wzajemności;
- 6) lokale niezajęte;
- 7) lokale mieszkalne jedno i dwuizbowe;
- 8) lokale trzyizbowe zajmowane przez bezrobotnych, jeżeli nie mają oni sublokatorów.

Art. 3. Do opłacania podatku od lokali obowiązane są osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale.

Art. 4. (1) Podstawę wymiaru podatku na okres podatkowy stanowi faktyczne komorne z roku poprzedzającego okres podatkowy.

(2) Dla lokali niezajętych lub zajmowanych bezpłatnie w roku poprzedzającym okres podatkowy, podstawę wymiaru podatku stanowi wartość czynszowa z roku poprzedzającego okres podatkowy; wartość czynszową oblicza się w wysokości komornego, jakie uzyskanoby w razie wynajęcia lokalu, uwzględniając położenie budynku i jego przeznaczenie, wielkość lokalu i jego urządzeń oraz inne okoliczności, mające wpływ na wysokość komornego.

Art. 5. Stopa podatku wynosi:

- 1) dla lokali jedno, dwu i trzyizbowych — 8% podstawy wymiaru,
- 2) dla lokali czteroizbowych i większych — 12% podstawy wymiaru.

Art. 6. (1) Podatek od lokali wymierza się na okresy dwuletnie; po raz pierwszy na lata 1936 i 1937.

(2) Zmiany wysokości komornego lub wartości czynszowej, przekraczające 10% wysokości ustalonej podstawy wymiaru (art. 4), powstałe w pierwszym roku dwuletniego okresu wymiarowego, powodują odpowiednią zmianę wymiaru na drugi rok tego samego okresu wymiarowego.

Art. 7. Podatek od lokali za każdy rok płatny jest w dwóch równych ratach półrocznych: za I półrocze — do dnia 30 kwietnia, za II półrocze — do dnia 31 października.

Art. 8. (1) Obowiązek podatkowy powstaje od początku następnego miesiąca po:

- 1) zajęciu lokalu,
- 2) utracie przez lokal zwolnienia z art. 3.

(2) Obowiązek podatkowy wygasa z końcem miesiąca, w którym:

- 1) lokal opróżniono,
- 2) lokal uzyskał zwolnienie z art. 3.

(3) W miejscowościach, które uzyskały lub utraciły ustrój gminy miejskiej, obowiązek podatkowy powstaje albo wygasa od następnego miesiąca po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw odpowiednich aktów prawnych.

Art. 9. Wpływy z podatku od lokali dzieli się w sposób następujący:

- 1) 40% otrzymują gminy miejskie,
- 2) 34% otrzymuje Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast,
- 3) 23% otrzymuje fundusz Kwaterunku Wojskowego,
- 4) 3% otrzymuje Skarb Państwa za czynności, związane z wymiarem i poborem podatku.

Art. 10. Art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 23. Głównym źródłem dochodów Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast jest część wpły-

wów z podatku od lokali oraz państwowy podatek od placów budowlanych.”.

Art. 11. Podstawę wymiaru podatku na okres 1936 — 1937 od lokali, objętych art. 1 ust. (1) i art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504), stanowi dwunastokrotne komorne za grudzień 1935 r.

Art. 12. Umarza się zaległości w podatku od lokali, przypadającym za czas do dnia 1 stycznia 1936 r. od jedno i dwu-izbowych lokali mieszkalnych.

Art. 13. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 14. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

(2) Jednocześnie uchyla się ustawę z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 718).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*